

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobců: **a) Ing. P. M. a b) M. M.**, oba zastoupeni JUDr. Radkem Forelem, advokátem se sídlem Napajedla, Masarykovo nám. 220, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 18.8.2014, č.j. KUZL 47568/2014, sp.zn. KUSP 41756/2014 ÚP-No,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobci **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.8.2014, č.j. KUZL 47568/2014, sp.zn. KUSP 41756/2014 ÚP-No.

I. Podstata věci

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18.8.2014, č.j. KUZL 47568/2014, sp.zn. KUSP 41756/2014 ÚP-No, bylo zamítnuto jako opožděné odvolání podané Ing. P. P. a L. P. proti rozhodnutí Městského úřadu Kunovice, odboru stavební úřad, ze dne 30.4.2014, č.j. STU/7358-12/SZ/593-2012/HOR, ve věci dodatečného povolení stavby „Novostavba rodinného domu jako 1/2 dvojdomu – levá část“ v k.ú. Kunovice u Uherského Hradiště.

Proti tomuto rozhodnutí podali společnou žalobu žalobci a) a b) spolu s Ing. P. P. a L. P. Vzhledem k tomu, že Ing. P. P. L. P. nereagovali na výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu, bylo usnesením ze dne 19.11.2014, č.j. 62 A 84/2014-32, rozhodnuto o vyloučení žaloby Ing. P. P. a L. P. k samostatnému projednání.

Nyní je tedy rozhodováno o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterou podali žalobci a) a b).

II. Shrnutí žaloby

Žalobci poukazují na to, že ve vztahu k nim nebyla věc řádně projednána, neboť s nimi stavební úřad ani žalovaný nejednal jako s účastníky správního řízení. Žalobci mají za to, že účastníky správního řízení být měli. Žalobci uvádějí, že se plně ztotožňují s odvolacími námitkami Ing. P. P. a L. P. Dále namítají, že je stavba povolována v rozporu s § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, neboť nejsou dodrženy odstupové vzdálenosti podle tohoto ustanovení. Rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky podle tohoto ustanovení považují žalobci za nezákonné. Žalobci dodávají, že stavebník stavbu umístil v rozporu s původním stavebním povolením a že žalovaný tuto skutečnost (tj. že to byl stavebník, kdo protiprávní stav způsobil) nezohlednil. Podle žalobců měl stavební úřad věc řešit odstraněním stavby a nikoli stavbu dodatečně legalizovat. Žalobci namítají také to, že žalovaný nesprávně posoudil napadené odvolání jako opožděné. Pokud žalovaný se žalobci nejednal jako s účastníky řízení, nemohlo napadené rozhodnutí nabýt právní moci.

Žalobci setrvali na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem a z výše uvedených důvodů se domáhali zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí s tím, že by žalobci měli být účastníky předmětného správního řízení. Pokud jde o věcnou stránku, plně se ztotožňuje s obsahem napadeného rozhodnutí. Podrobně se vypořádává s uplatněnými žalobními body a žalobu jako nedůvodnou navrhuje zamítnout.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „s.ř.s.“), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.). Žalobci totiž srozumitelně namítají dotčení ve svých právech a legitimování k podání žaloby jsou.

Napadené rozhodnutí zdejší soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba není důvodná.

V daném případě je žalobou napadeno rozhodnutí, kterým bylo jako opožděné zamítnuto odvolání Ing. P. P. a L. P. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.11.2008, č.j. 2 As 53/2007-111, www.nssoud.cz, v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání zamítnuto jako opožděné, se krajský soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv, nezabývá se tedy námitkou nezákonnosti, ale ani nicotnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Soud tedy nemůže posuzovat věcné otázky (tj. to, zda byla stavba dodatečně povolena v souladu se zákonem či nikoli), ale toliko to, zda bylo odvolání podáno včas či opožděně. Vzhledem k tomu se soud nezabýval námitkami, které žalobci uplatnili ve vztahu k dodatečnému povolení novostavby a k odstupovým vzdálenostem.

Současně je soud oprávněn posoudit tuto otázku (tj. zákonnost zamítnutí odvolání jako opožděného) pouze v tom směru, zda byli žalobci neprovedením odvolacího přezkumu zkráceni na svých právech (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.12.2009, č.j. 5 As 105/2008-135, www.nssoud.cz).

Podle § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s. může žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší, nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, nebo účastník řízení před správním orgánem, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

V případě právě posuzovaném však žalobu podávají žalobci, o jejichž odvolání nebylo napadeným rozhodnutím rozhodnuto. Neprovedením řádného odvolacího přezkumu tedy v daném případě nemohli být žádným způsobem dotčeni. Dotčení ve svých právech mohli v důsledku napadeného rozhodnutí pociťovat toliko odvolatelé

(Ing. P. P. a L. P.). O jejich žalobě však nyní rozhodováno není. Řízení o jejich žalobě bylo zdejší soudem zastaveno usnesením ze dne 2.12.2014, sp.zn. 62 A 121/2014, neboť nebyly zaplacený soudní poplatky. Jinak řečeno, i kdyby bylo napadené rozhodnutí nezákonné a odvolání podané Ing. P. P. a L. P. bylo včasné, nemohlo se to žádným způsobem dotknout práv žalobců, ale toliko práv těchto odvolatelů. Toliko tito odvolatelé pak byli oprávněni podat proti rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání, žalobu a úspěšně namítat, že byli neprovedením odvolacího věcného přezkumu dotčeni ve svých právech. Právě uvedené platí bez ohledu na to, zda správní orgán se žalobci jako s účastníky správního řízení jednal či nikoli. I kdyby byli žalobci účastníky řízení o odvolání podaném Ing. P. P. a L. P., nemohli by být napadeným rozhodnutím, kterým bylo zamítnuto toto odvolání jako opožděné, jakkoli dotčeni ve svých právech. Nelze tedy shledat důvodným ani žalobní bod, že bylo podané odvolání včasné, neboť žalobci měli být účastníky daného řízení.

Pokud mají žalobci za to, že měli být účastníky řízení o dodatečném povolení stavby, nic jim nebránilo se svého účastenství v daném řízení domáhat. Podle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí.

Žalobci se mohli svého účastenství domáhat přímo v řízení před stavebním úřadem, případně v podaném odvolání proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Pokud by pak žalovaný rozhodoval o jejich odvolání (a to zamítl), mohli by se žalobci takovým rozhodnutím cítit dotčeni ve svých právech zcela oprávněně a mohli by také podat proti tomuto rozhodnutí žalobu.

V daném případě se tak ale nestalo a žalobci žalobou brojili až proti napadenému rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jako opožděné odvolání podané někým jiným. Takovým rozhodnutím nebyla žalobcům založena, změněna či zrušena žádná práva ani povinnosti ve smyslu § 65 s.ř.s. a jejich žaloba tedy nemůže být úspěšná, ať už by v ní namítali cokoli.

V. Závěr

Soud tedy neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec těchto bodů nezjistil vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí, a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to by náleželo žalovanému. Zdejší soud má však za to, že žalovanému žádné náklady přesahující jeho běžné náklady úřední činnosti nevznikly, a proto zdejší soud rozhodl tak, že žalovanému, byť procesně úspěšnému, se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28.4.2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu